

Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli. (Žalm 40)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Jan 1, 29 - 34)

Na druhý den (Jan) viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: "Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: `Po mně přijde ten, který má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.' Ani já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven izraelskému národu." A Jan vydal svědectví: "Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: `Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstávat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svatým.' A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží."

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Ježíš jako *Beránek Boží, který snímá hříchy světa*. To je charakteristický rys křesťanského pojetí Boha. Pro mě je to něco, co odlišuje představu Boha, v něhož věří křesťané, od představ všech ostatních náboženství. I když tomu nerozumím, i když mě dokonce děsí, toto poselství z Golgoty, poselství Ježíše Krista jako obětního beránka na kříži, je to velkolepé poselství. Je to poselství o Bohu, který nechce oběti, který nechce, aby lidé **Jemu** obětovali, ale který se *sám obětuje lidem*. Toto poselství je nakonec jedním z nejúžasnějších vyjádření Boží lásky k nám lidem, jaké existuje. A možná proto není vůbec od věci, že lidé v minulosti spojovali myšlenku na tuto smrt na kříži a s ní související vzkříšení se slovem oběť. Možná není vůbec od věci označovat oslavu smrti a vzkříšení, eucharistii, jako *oběť*. Pokud si uvědomíme, že to nemá absolutně nic společného s tím, že by zde lidé přinášeli Bohu nějakou oběť, pokud máme toto neustále před očima, pak může tento výraz dokonce dávat zcela smysl. S vděčností totiž oslavujeme, že se Bůh zcela obětuje za lidi, že mu není zatěžko se pro ně zcela nasadit. A co se mi zdá ještě důležitější: neoslavujeme přitom pouhou vzpomínku. Neslavíme událost, která se odehrála před více než dvěma tisíci lety. Slavíme, že to dělá znovu a znovu, že se to děje *dnes*, že se Bůh dnes snižuje, aby zasáhl kvůli nám. Bůh, který se v Ježíši Kristu sám stává Beránkem Božím, za nás i dnes tahá z ohně horké kaštiny (a ještě více, pokud i my jsme ochotni přitom přiložit ruku k dílu), obětuje se, podobně jako matka a otec pro své dítě. Dělá to většinou zcela nenápadně a dnes také zpravidla zcela nekrvavě, ale především to dělá znovu a znovu. V eucharistii oslavujeme, že tato Boží oběť za nás lidi je něčím přítomným. „Hle, Beránek Boží“ – a hledme na něj zde a dnes.

SLOVO KŘEŠTANA

„Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa!“ (Jan 1,29). Bůh se nechává křtít člověkem a přijímá od něj křest pokání. Člověk se musí znovu a znovu v údivu vracet k Ježíšovu křtu, dokud opravdu nepochopí vlastním srdcem, co se tenkrát v Jordánu událo. V první řadě je potřeba vzdát se jakékoli romantické představy o této scéně. Řeka Jordán je dnes úplně stejné bahno, jakým byla před dvěma tisíci lety, když do ní Pán sestupoval. Právě v tento moment však začíná zázrak všech zázraků – setkání člověka s Bohem. Ježíš Kristus navzdory své dokonalé kráse a svatosti sestupuje do lidské stoky, aby na nás dosáhl. Ježíš sestupuje do našeho bahna – dost často bahna závislosti, smilstva, modlářství, beznaděje či depresí. Ježíš neposílá lékařský předpis na dálku; přichází tak blízko, aby se mohl člověka skutečně dotknout. Osudová láska nezačíná vždy romantickým pohledem z očí do očí, mnohdy začíná křikem o pomoc. Ježíš je ten, který toto volání slyší a koná. Bůh nesestupuje pouze k nám, ale přímo do nás – prostupuje naším srdcem, myslí i tělem. Křik o pomoc se postupně začíná tavit v křik touhy, touhy po co nejbělejším šatu pro svého Snoubence. Člověk na vlastním srdci zakouší, co znamená, že si nás Bůh stvořil k obrazu svému – je to ona neskutečná touha po Něm. V Jordánu sestoupil Bůh k člověku, aby vyznal touhu po svém tvorů a zpečetil vztah s ním. Bůh tím jistě říká, že nás chce stejně tak, jako my Jeho, a že bez nás zůstává Jeho srdce nenaplněné.

(Monika Klimparová, inspirováno homilií Roberta Barrona)

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. JINDŘICH UPPSALSKÝ

Finsko je převážně luteránská země. V hlavním městě Helsinkách se však nachází katolická katedrála Pyhän Henrikin Katedraali, kostel z let 1858–1860 zasvěcený Jindřichovi Uppsalskému, prvnímu biskupovi Finska. Ten údajně pocházel z Kaalimaa (Země zelí), pravděpodobně Kaland v jihozápadním Finsku. Podle tradice se ve 12. století jako biskup Uppsaly zúčastnil křížové výpravy do Finska, kde působil jako misionář, ale 20. ledna 1156 byl na zamrzlém jezeře Köyliönjärvi zabit skupinou rolníků vedenou Lallim. Podle legendy Henrikin surma (Vražda Jindřicha) Lalli poté ukradl biskupovu mitru a biskupský prsten, které mu jako trest přirostly k tělu. Při pokusech zbavit se jich přišel Lalli o skalp a prsten a poté se utopil v jezeře. Tělo biskupa bylo jeho služebníky převezeno na jih. Místo, kde se zastavili volí táhnoucí vůz, se stalo místem, kde byl v roce 1155 postaven první finský kostel, v městečku Nousiainen. V roce 1300 byly ostatky převezeny do nově postavené katedrály v Turku. Biskup Jindřich byl poprvé zmíněn v listině z roku 1296, papež Bonifác IX. ho v r. 1391 zmínil jako patrona diecéze Turku. Ve 14. století se jeho kult rozšířil ve Finsku a Švédsku. Lidé začali slavit talviheikki (Zimní Jindřich) 20. ledna (svátek je poprvé zmíněn v r. 1335). Kromě toho se 18. června, v den, kdy byly jeho ostatky převezeny do Turku, slavily také kesäheikki (Letní Jindřich). Když byla na konci 19. století znovu povolena katolická církev, byla Jindřichovi Uppsalskému zasvěcena jediná katolická katedrála. Jeho současný památný den je 19. leden, předvečer dne, kdy byl zavražděn.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Prosíme členy **živého růžence** o rozebrání rozpisů a současně zveme nové zájemce k zapojení - hlásit se můžete v sakristii.
- V týdnu od 19.-23.1. vás zveme na ekumenické bohoslužby v rámci **Týdne modliteb za jednotu křesťanů**:
 - 19. 1. 2026 od 17:00 – sv. Michal (Vlasta Šanteková)
 - 21. 1. 2026 od 17:00 – sv. Mořic (Jan Lukáš)
 - 23. 1. 2026 od 17:00 – Husův sbor – “u letadla” (P. Hyacint Kuchta)
- Příští neděle (25.1.) je **Neděle Božího Slova**, v rámci které se koná sbírka na šíření Božího Slova. Prosíme o Vaši štědrost.
- Jsou **volné intence** na mše svaté, je možné se domluvit s otcem Františkem Hanáčkem.

AKTUALITY OBECNÉ

Tuto neděli slaví katolická církev svátek Panny Marie, Matky jednoty křesťanů. Tento den začíná také **Týden modliteb za jednotu křesťanů**, který potrvá do 25. ledna. Letošní téma „**Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni**“ (Ef 4,4) je výzvou, abychom uprostřed rozmanitosti odráželi harmonickou jednotu našeho života v Kristu, který stojí v jádru naší křesťanské identity. Více na www.ado.cz

Upozorňujeme všechny zájemce o aktuální dění v naší diecézi na krátkou úvodní upoutávku o tom, proč vznikl projekt „**Propojení**“, čím se bude zabývat a jaké kroky nás v následujících letech čekají. Toto vše si můžete poslechnout ve videu zde:

<https://www.ado.cz/2026/01/14/poznej-propojeni-videoprezentace-s-odpovedmi-na-nejcastejsi-otazky/>. Informace lze též dohledat na stránkách projektu: <https://www.propojeni.ado.cz/o-projektu/>

Dómská farnost a 8. skautské středisko Vládi Tylšara zve na **15. společenský večer**, a to v sobotu 31.1. v sokolovně v Olomouci - Chválkovicích od 19:00. Více na <https://www.katedralaolomouc.cz/clanek.php?id=4396>

KOUTEK MOUDROSTI

Pro Boha je srdce člověka, které mu odpovídá, důležitější než celý nesmírný materiální kosmos, který nám umožňuje spatřit něco z nezměrné Boží velkoleposti. (Benedikt XVI.)